

Nouzovský žurnál

3

ročník X

1996

SOFTBALL CUP OPEN 1996

Reportáž z průběhu 2. ročníku turnaje

Co najdete uvnitř

	Informační servis	2
	informace o tom, co bude	
	Softball Cup Open 1996	3
	reportáž o průběhu 2. ročníku turnaje v softbalu	
	Potopa	7
	ničivý živel v naší klubovně	
	Kuchařské zázraky (3)	8
	seriál o strastech i slastech táborového vaření	
	Historie oddílu Průzkumník (3)	12
	léta 1985 - 1995	
	Slavné výroky	16
	nejoblíbenější rubrika Nouzovského Žurnálu	

Nouzovský Žurnál, ročník X, číslo 3
Vyšlo 7. června 1996 v Kolíně
Uzávěrka čísla 2. června 1996

INFORMAČNÍ SERVIS

- ◆ Termíny výprav:
8., 22. června
- ◆ Termín tábora
5. - 26. července
20. července - návštěvní den
27., 28. července - setkání bývalých členů oddílů
- ◆ Nouzovský Žurnál v roce 1996 vyjde:
č. 4 - 6. července
č. 5 - 27. září
č. 6 - 6. prosince
- ◆ V příštím čísle naleznete mimo jiné:
 - reportáž z výpravy do Teplicko-Adršpašských skal
 - 1. díl nového seriálu Pod závojem tmy
 - další slavné výroky

SOFTBALL CUP OPEN 1996

Ve dnech 27. a 28. dubna se na kolínské jízdárně konal již druhý ročník softbalového turnaje Softball Cup Open. Původní termín byl posunut o dva týdny dále a jak se ukázalo, bylo to šťastné řešení, protože počasí 13. a 14. dubna bylo téměř navlas stejné jako to loňské, tedy mrazivé s občasnými příděly sněhu. Kdežto koncem dubna už přivítalo účastníky turnaje sluníčko a teplo.

Naše dvě družstva se vydal v sobotu podpořit celý oddíl. Martina si dokonce přinesla s sebou spacák, zřejmě chtěla na jízdárně přespát. Tedy kam ta holka na ty nápady chodí, to netušíme, ale ve středověku by jistě skončila pár dní na to na hranici (i když tenkrát se vlastně upalovalo celoročně). Na nepozornost doplatil cestou na jízdárnu Sysel. Za chůze si dělal poznámky do zápisníku a narazil na značku (podobný kousek v ještě lepším provedení se povedl o dva týdny později Tomášovi při návratu z večerní výpravy, když se na náměstí ohlédl za sebe a rozplácl se o lampu - prý se ohlížel po sestře).

Boje ve skupinách byly zahájeny v 9 hodin. Tentokrát hrály obě skupiny na jízdárně, takže odpadly problémy s přebíháním rozhodčích a diváků z místa na místo. V obou skupinách byla čtyři družstva, takže se tentokrát v sobotu hrála utkání vždy hodinu s dohrávkou směny. Rozdíl skóre o 20 bodů opravňoval k předčasnému ukončení zápasu.

skupina A	skupina B
Barbuchabar	Průzkumník
Uragán	Durango
Žlutý kvítek	Stopaři
Spojené státy	Hakuna Matata

První zápas skupiny B sehrál Průzkumník (naši kluci posílení o dva ligové hráče z Týnce) a Hakuna Matata (naše děvčata pod jazykolomným názvem).

Zatímco Průzkumník nastoupil v tradičních červených dresech,

děvčata zaujala svým nevšedním úbořem natolik, že některé týmy z druhé skupiny jim nabízely přátelská utkání, aby si také přišli na své. Kdo tento zvláštní úbor neviděl, o hodně přišel, neboť se zde objevila revoluční myšlenka hodná velkého Járy Cimřmana. Místo spodního prádla tak zvané svrchní prádlo. Jestli v příštím ročníku zajdou děvčata ještě dál, máme se rozhodně na co těšit (to by se už ani nemuselo hrát). Přestože se děvčata i herně zlepšila oproti loňsku, byla opět výrazně poražena 2 : 45.

Stopaři překvapivě neznamenalí pro Průzkumník velký problém. Odešli s porážkou 10 : 30. Pak Durango porazilo tým Hakuna Matata 35 : 8. Začátek se nepovedl Průzkumníku v utkání s Durangem. V nervózním začátku se Durango dostalo do vedení, ale za chvíli mu došel dech. Průzkumník vyhrál s převahou 18 : 7. Nakonec hrála děvčata proti Stopařům a bylo znát, že toho mají dost. Únava se na nich silně podepsala, takže nakonec podlehly Stopařům 7 : 28.

Zde jsou již výsledkové tabulky v obou skupinách.

A	Barbuchabar	Žlutý kvítek	Uragán	Spojené státy	počet vítězství	celkové skóre
1. Barbuchabar	-	26 : 6	17 : 4	24 : 4	3	67 : 14
2. Žlutý kvítek	6 : 26	-	10 : 11	18 : 8	1	34 : 45
3. Uragán	4 : 17	11 : 10	-	8 : 13	1	23 : 40
4. Spojené státy	4 : 24	8 : 18	13 : 8	-	1	25 : 50

B	Průzkumník	Stopaři	Durango	Hakuna Matata	počet vítězství	celkové skóre
1. Průzkumník	-	30 : 10	18 : 7	45 : 2	3	93 : 19
2. Stopaři	10 : 30	-	32 : 8	28 : 7	2	70 : 37
3. Durango	7 : 18	8 : 32	-	35 : 8	1	50 : 58
4. Hakuna Matata	2 : 45	7 : 28	8 : 35	-	0	17 : 108

Zatímco ve skupině A byla situace za suverénním Barbuchabarem vyrovnaná a Žlutý Kvítek postoupil díky skóre, ve skupině B bylo vše jasné. Postoupili obhájce loňského titulu Průzkumník a velmi dobře hrající Stopaři.

Nedělní boje se již hrály na 7 směn. V prvním semifinále se utkali Průzkumník a Žlutý Kvítek. Žlutý Kvítek kladl minimální odpor a

vzhledem k času se oba týmy dohodly po dvou směnách za stavu 31 : 3 pro Průzkumník na předčasném ukončení zápasu.

Ve druhém semifinále se utkali Stopaři a Barbuchabar. Stopaři odešli poraženi 9 : 25 a už bylo jasné, že letošní finále bude ve stejné sestavě, jako loňské.

O 3. místo se utkali Žlutý Kvítek a Stopaři. Nejdříve to vypadalo, že Stopaři zcela jistě prohrají. Ztráceli již 8 bodů, když tu náhle přišlo zatmění. Naprosto katastrofální výkon Kocoura při nadhazování způsobil, že Stopaři rázem dostali díky metám zdarma plných 9 bodů. Cvrček to při jedné metě zdarma komentoval:

„Jsem tady úplně na nic.“

Výměna nadhazovače příliš nepomohla a tak zápas skončil překvapivou, ale zaslouženou výhrou Stopařů 39 : 36.

Všichni čekali od finále napínavý souboj, protože už z předchozích zápasů bylo jasné, že obě mužstva udělala od loňska pokrok. Ale že bude tak napínavý, to se nečekalo. Barbuchabar začal hned zpočátku hezky zostra. Průzkumník vsadil na své ligové posily a postavil je na exponovaná místa nadhazovače a chytače. Jenže softbal je především týmová hra a v této nepřiliš sehrané sestavě si Průzkumník dovolil takový přepych, že nechal soupeře uhrát během první směny 16 bodů! Ve druhé směně se Průzkumník vrátil k osvědčené sestavě z předchozích zápasů. Celý zápas Průzkumník dotahoval, Barbuchabar zase o kousek utekl. Posuďte sami. Po 1. směně Barbuchabar vedl o plných 11 bodů, po 2. už jen o 2, když mu Průzkumník nadělil 9 bodů a nedovolil mu dát ani bod. Po 3. směně byl stav stejný, po 4. směně vedl Průzkumník o 2 body, po 5. směně už ale zase o 3 body prohrával, po 6. směně dokonce o 4 body, a k rozhodnutí došlo až v poslední 7. směně, kdy se Průzkumníku podařilo Barbuchabar předstihnout, a to měli teprve jeden aut.

FINÁLE	1. směna	2. směna	3. směna	4. směna	5. směna	6. směna	7. směna	celkem bodů
Průzkumník	5	9	7	6	1	3	8	39
Barbuchabar	16	0	7	2	6	4	3	38

Průzkumníku se tedy podařilo obhájit vítězství a získat dort za 1. místo v turnaji Softbal Cup Open.

Turnaje se zúčastnilo osm družstev, na oficiálních soupiskách bylo přihlášeno 86 hráčů.

T. K. Průzkumník děkuje všem zúčastněným družstvům za podané sportovní výkony a nadšení pro tento sport. Dále bychom rádi poděkovali Kest'ovi, Havranovi a Kadajčovi za pomoc při organizaci turnaje.

Celkové pořadí:

1. Průzkumník
2. Barbuchabar
3. Stopaři
4. Žlutý kvítek
5. Durango
6. Uragán
7. Spojené státy
8. Hakuna Matata

POTOPA

Tento způsob jara zdá se mi býti poněkud nešťastným, pravil by nepochybně klasik o letošním počasí. Zima, která se protáhla na téměř půl roku, ustoupila jen málo. Po teplém týdnu v dubnu, přišel na řadu deštivý a chladný květen. Prý v stodole ráj praví lidové pranostiky. Uvidíme. Každopádně přehnané sucho zatím nehrozí.

Obzvláště silně si živly zařadily v pátek 3. května odpoledne. Jak meteorologové předpověděli, přehnala se přes České země studená fronta doprovázená silným lijákem s podporou krupobití. Některé ulice se rázem změnily v dravé říčky, ve kterých se brodili náhodní zoufalí chodci a auta. Garáže hloubené v zemi se změnily v bazény.

Liják netrval dlouho. O to horší byly následky, zejména u staveb s plochými střechami, ze kterých díky malému sklonu a ucpaným odtokům ledem z krup, voda nestačila odtékat a hledala si tedy cestu, kde se dalo. Špatně tedy dopadly téměř všechny supermarkety v čele s Delvitou, které byly vyplaveny a musely zastavit provoz. Do této kategorie staveb patří bohužel i naše klubovny. Voda vnikla do klubovny především po vnitřní přepážce mezi naší klubovnou a klubovnou obývanou Oregony. Samozřejmě všechna skla k nám. Brouzdaliště vzniklo i z chodby. Druhá naše klubovna byla sice také vodou dotčena, ale protože je z kopce, nebyly následky zlé. Přítomní Průzkumníci se dali hned do práce s vysoušením a uklízením. Když přijel Kest'a na kontrolu kluboven Stopařů, hned se za ním nahrnuli senzacechtiví diváci. A nebyli zklamáni. Kromě obrovské louže před vchodem do samostatné buňky Stopařů se nacházela další louže uvnitř klubovny. Navíc vyboulený strop zatížený další spoustou vody, která zůstala pod plechovou střechou, hrozil prolomením. Kest'ovi tedy nezbylo nic jiného, než udělat do stropu díru a vodu spod střechy vypustit.

„Klubovnu s vodopádem, to nemáme,“ prohlásil Slon škodolibě.

Závěrem tedy poděkujme družinám Myšky a Křečci a dále Lucii a Ještěrovi za obětavou likvidaci následků živelné pohromy.

KUCHAŘSKÉ ZÁZRAKY (3)

Kosa kuchařem

Krupicová kaše je vždycky tak trochu loterie. V roce 1991 o 13. dni se Kosa rozhodl, že kaši uvaří sám. Jakmile se do toho vložil, vypukl v kuchyni chaos. Kosovi se zdála kaše moc řídká a začal Mariana prohánět:

„Mariane, krupici!“

Dostal pytlík krupice a přiměřeně jej do hrnce vysypal celý. Míchal dál.

„Mariane, krupici!“

Marian už rozlepoval další pytlík, když Šárka upozornila Kosu:

„Už to houstne!“

„Mariane, mlíko!“ zavolal Kosa od plotny a Marian našťvaně složil rozlepený nenačatý pytlík krupice.

„Mariane, houstne to!“ provokoval Kosa.

„Nařeďte si Tatrاملíko,“ prohlásil Marian a vzdálil se.

Tatrاملíko pomohlo jen částečně. Kaše byla hutná, ale chutná. O hutnosti kaše svědčí skutečnost, že Helča při výdeji o kaši přerazila sběračku. O chutnosti svědčí zase ta skutečnost, že táborníci dobrovolně, ba s nadšením vylízali i poslední zbytky z hrnce. Marian sice tvrdil, že by se kaše hodila spíše na vytmelení škvír ve srubu, ale to z něj jistě mluvila bledá závist. Táborníci byli viditelně jiného mínění. Ještěrka dodnes vzpomíná, jak vylizovala zbytek kaše z hrnce a pak jí z toho bylo těžko.

Po čtyřech letech v roce 1995 si Kosa vaření zopakoval. Nadšeným spolupracovníkem se mu stal Starosta. Jak tak míchali, ucítili nějaký zápach.

„Musíš míchat rychleji, připaluje se to,“ říká Kosa Starostovi.

V tak velkém hrnci, v jakém se kaše pro 60 lidí vaří, je zázrak ji ani trochu nepřipálit. Starosta o tomto problému ví, a proto přidává na intenzitě míchání. Zápach ale sílí.

„Starosto míchej!“ honí ho Kosa.

Starosta míchá jak o život. Zápach však nepřestává. Po důkladné prohlídce kamen otvírá Kosa troubu a rázem je zamořen celý tábor.

„A jsme bez večere,“ pomysleli si táborníci, kteří zrovna stáli na večerním nástupu.

Situace našťestí nebyla tak tragická. To jen v troubě zůstal pekáč rýže od oběda. Stačilo pak v kamnech opět zatopit. Celá záležitost měla pak jeden kladný důsledek. Krupicová kaše byla dokonale promíchaná, bez hrudek a ani trošku nebyla připálená. Kdo umí, ten umí.

A přece houstne

Po odchodu Máků přebírají vládu nad kuchyní Marian a Krteček. Zatímco Máci byli vždycky v pohodě, teď bylo občas trochu dusno, protože nejstarší děvčata už také měla své názory na vaření a vadilo jim, že je nemohou uplatnit. V roce 1995 se vařila krupicová kaše dvakrát. Při druhém vaření měla službu Ještěrka. Družiny byly mimo tábor, a tak vypomáhal ještě Šed'a. Zatímco družiny zkoušely péct placky z pšeničné mouky, kterou se snažily získat drcením pšeničných zrněk, v táborové kuchyni kaše za neustálého míchání zůstávala stejně tekutá. To už se družiny vracely a chlubily se svými výtvořky, které splňovaly často spíše funkci estetickou než konzumní, protože díky použité technologii drcení byl poměr pšenice k drobnému šterku téměř vyrovnaný. Termín večere se blížil a Šed'a převzal míchání.

„Lenko, ta kaše je řídká,“ prohlásil. „Ta nezhoustne.“

„Jen se neboj, však ona zhoustne,“ tvrdí Krteček.

Kaše ale naděje do ní vkládané nebrala na vědomí a zůstávala stále řídká. Přesto Šed'a na své opakované varování dostává stejně optimistické odpovědi. Pak přišel za Krtečkem jeden táborník s žádostí o ošetření. Krteček odchází na marodku a Ještěrka s Šed'ou mají rázem volné pole působnosti. Ještěrka okamžitě vyrazí do zásobáku pro pytlík krupice. Než se Krteček stačí vrátit, mizí v hrnci tři čtvrtě pytlíku. Se zbytkem Ještěrka prchá zpátky, aby ji Krteček nezahlédl, zatímco Šed'a usilovně míchá. Oba se pak tváří jakoby nic. Večere má být za deset minut.

„Nějak to nehoustne,“ konstatuje Krteček. „Ještěrko, přines krupici, v kredenci je načatý pytlík.“

Ještěrka se drží, aby nedostala záchvat smíchu, a přináší krupici. Pak následuje složitá operace. Zatímco Krteček míchá, Ještěrka s Šédou ředí krupici dalším litrem mléka, protože Krteček má starost, aby v kaši nebyly žmolky. Vzniklý roztok pak vylévají do hrnce. Současně však začíná působit i krupice z předchozí diverzní akce a kaše rázem houstne. Naštěstí se hustota zastavuje na přijatelné hodnotě, a i když se objevuje i pár žmolků, kaše je jinak v pořádku.

Šéd'a iniciativně bere poloprázdný pytlík krupice a odchází do zásobáku zamést stopy. V zásobáku je totiž ještě další zbytek krupice, který zde nechala Ještěrka po úspěšné diverzní akci. Šéd'a obsahy obou pytlíků sesypává do jednoho. Pak po straně říká Ještěrce, že je uklizeno.

„Já vím,“ odpovídá Ještěrka k jeho překvapení. „Já jsem proto na Krtečka hodně mluvila, aby tě nebylo slyšet.“

A pak že při vaření je nuda.

Vaření na ohni

Táborové vaření má přece jen jednu velkou výhodu, jsou k dispozici kamna. Koneckonců pro takové množství lidí byste na ohništi těžko vařili. Ale během roku na vícedenních výpravách se jinak než na ohništi nevaří (s výjimkou kamen ve srubu).

Ve dnech 7. - 9. ledna 1994 se na Nouzově konala družinová akce Křečků. Člověk se nestačil divit nad výbavou některých členů družiny. Například Petr měl připraveny nudle a mák, jen je ohřát. S důvěrou se obrátil na Jarušku a Ještěrku, které si vařily v kotlíku vodu na polévku. Nudle s mákem daly na víčko kotlíku a položily je na kotlík. Doufaly, že voda se rychleji uvaří a nudle se ohřejí na páře. Ještěrka přikládala a vše bylo, jak má být. Netrvalo však dlouho a kotlík stojící na dřevěném roštu z vodorovně položených klacků se v okamžiku, kdy se Ještěrka k ohni přiblížila, vyklopil, voda vytekla a nudle se všechny vysypaly. Jaruška začala nadávat, zatímco Ještěrka zachraňovala nudle

z popela. Podařilo se jí vybrat asi dvě třetiny porce. Jarušce se zdálo, že mezi nudlemi zahlédla uhlík, ale ten se někam ztratil a ona jej přes veškerou snahu už nenašla. Zamaskovala tedy nudle ještě další vrstvou máku a zavolala Petra k obědu. Ten nic netuše poděkoval, snědl oběd, a ještě si jej pochvaloval, zatímco Ještěrka utekla do srubu, aby se mohla nahlas vysmát.

Závěrem je nutno Ještěrku ospravedlnit. Pád kotlíku nezpůsobila ona, ale přehořelý klacek v roštu. Chyba tedy byla v konstrukci ohniště. Nicméně zde platí heslo důvěřuj, ale prověřuj.

HISTORIE ODDÍLU PRŮZKUMNÍK (3)

Následující roky, 1985 počínaje, již představují stabilitu a běžnou práci oddílu. Počet členů je prakticky stejný jako dnes, jen na tábory jezdí stále málo dětí. A tak se každoročně přibírá zhruba desítka cizích dětí, z nichž některé nakonec u nás zakotvily. Typickým příkladem z roku 1985 jsou sourozenci Helča a Bobr. Tábor roku 1985 je zase po delší době první normální tábor v délce tří týdnů a celotáborovou hrou. Tenkrát to byl velice úspěšný Alvarez. Byl to také první tábor pod vedením Mártýho. Těch táborů pod jeho vedením bude celkem 6, až do roku 1990 včetně.

Táborová jídelna už nestačí, přistavuje se k ní přechodný přístřešek a pomalu se sprádají plány na stavbu nové kuchyně. Oddíl už se v Nouzově zabydlel.

Na podzim nastupují jako noví instruktoři Ála, Starosta, Čmelák, Dodo, Pitras, Radek, Špek a Míša z družin Blesk a Včelka. Doby vybírání nových instruktorů jsou pryč, šanci má každý, kdo má opravdový zájem.

Toho roku se na podzim uskutečnil první ročník dnes již legendární akce Návrat, které se během deseti ročníků (v roce 1988 se nekonala) zúčastnilo celkem 97 lidí. Akce Návrat spočívá v tom, že dvojice lidí bez mapy jde za tmy z neznámého místa do zadaného cíle, o kterém mnohdy ani netuší, kde vlastně je. Zážitky jen z těchto akcí by vydaly na celou knihu.

Rok 1986 je především ve znamení výstavby nové kuchyně. Jde o skutečně velkolepý projekt, jehož stavba potrvá celé čtyři týdny. Hlavní stavbyvedoucí Máček má nakreslené plány, nad kterými často s Mákem a Marianem diskutuje. Zatímco provoz tábora se ještě musí spokojit se starou kuchyní, nová kuchyň roste jako příslib lepších zítřků. Na všech stavitelích je vidět, že chtějí odvést opravdu pořádnou práci, dělají přece na svém. To je něco, co jim v Kolíně chybělo. V jedné obytné buňce se šedesáticenný oddíl těžko realizuje.

Na konci tábora je nová kuchyň hotová a podsady se rovnají už do

ní. Konečně odpadá každoroční napjaté očekávání, jestli se dovnitř všechno vejde. V nové kuchyni je místa dost. A pak, je tady přece ještě stará kuchyň. Jako nářad'ovník postačí.

Po táboře však vyvstává problém. Do instruktorských let přichází další družina Štěňata. Je to vlastně teprve rok po tom, co jako instruktoři nastoupili členové sloučených družin Blesk a Včelka. Na přelomu osmdesátých let totiž vznikly postupně hned tři družiny, jejichž členové byli od sebe věkově vzdáleni vždy po roce. Zatímco Blesk a Včelka se po postupném oslabení nakonec sloučily, Štěňata tvořila velice silnou partu, která držela dobře pohromadě. Navíc to byla čistě pánská jízda, i když je pravdou, že něžnější pohlaví zastupovala v předchozích dvou družinách pouze Ála.

Vedoucím bylo jasné, že tolik instruktorů v oddíle být nemůže. A ze Štěňat chtěli pokračovat dál prakticky všichni, celá parta. Skončilo to tak, jak to skončit muselo. Vedoucí nabídl možnost pokračovat třem členům družiny, ti to odmítli a družina v oddíle skončila. Jenže tato parta se scházela dál, teď už mimo oddíl. Marian usoudil, že by bylo škoda nechat kluky jen tak napospas ulici, a když oddíl získal novou klubovnu v přízemí současného internátu zdravotnické školy, našla se zde pro Štěňata jedna místnost. Marian požádal Fanase, jestli by se jich neujal, a ten posléze souhlasil.

V roce 1987 jeli ještě Štěňata na tábor do Nouzova (pořád ještě byl nedostatek dětí na tábor) a od podzimu zahájili vlastní činnost s dětmi. Tak se zrodil nový oddíl s názvem Stopaři.

Na táboře v roce 1987 vznikl první oddílový časopis Nouzovský Žurnál vydávaný Mártym a Evou. Už před tím vznikaly různé pokusy, v roce 1982 pracovala na táboře úspěšně redakce Překlep Myšky a Želvy, ale teprve Žurnál se postupně z táborového časopisu změnil na časopis celoroční

V letech 1987 a 1988 probíhá celoroční tajná hra s názvem akce Sam, kterou připravoval a řídil Šéd'a spolu s Fanasem. Hra byla celkem úspěšná, především proto, že aspoň trochu rozvířila tehdy dost stojaté vody činnosti v oddíle, a také proto, že organizátoři nebyli předčasně odhaleni.

Během tohoto školního roku vyrostl na Nouzovské louce opravdový srub vybudovaný kluky, kteří si říkali klub Western. Patřili sem i někteří Průzkumníci. Aby se tato v podstatě černá stavba do určité míry zlegalizovala, byla zahrnuta pod oddíl. Z toho pak do budoucna vyplynuly některé střety mezi původními staviteli a oddílem.

Zatím však vedoucí v oddíle začínají povážlivě ubývat, a tak bylo rozhodnuto rozšířit jejich řady o novou krev. O rok dříve, než bylo běžné, se po táboře 1988 stávají instruktorkami Šárka, Káťa a Helča z družiny Svišti, od kterých si vedoucí dost slibovali. Nutno říct, že děvčata je nezklamala.

Pronájem v domě v Petřínské ulici končí, oddíl se vrací do obytných buněk, kde je dodnes.

Ve školním roce 1988 / 1989 navazuje na Sama Špek se svým Sokolem, který je pojat trochu akčněji. Špek má však smůlu, na jaře 1989 je při akci u viaduktu odhalen a usvědčen. Akce tedy končí předčasně.

Tábor 1989 je posledním táborem Doda s Průzkumníky. Na podzim si zakládá svůj oddíl Oregon. Následují jej Haňára a Bobr. Na podzim propuká sametová revoluce a vzápětí Junák obnovuje svoji činnost. Dodo plný ideálů se tam ihned přihlašuje, aby za 4 měsíce po vystřízlivění odtamtud prchl. Nakonec zakotvil u České tábornické unie, kde se posléze sešly vlastně všechny oddíly vzešlé z Průzkumníka (Žlutý Kvítek teprve nedávno přestoupil z Ligy lesní moudrosti).

Po táboře 1989 nastupuje jako instruktor Slon, nikdo další už ze Svišťů nezbyl. Až o další dva roky později se do oddílu vrací někdejší člen této družiny Buggy.

Devadesátá léta už má většina z vás v živé paměti, takže stačí jen připomenout, že v dubnu roku 1991 v době 20. výročí svého vzniku přešel Průzkumník pod Českou tábornickou unii. Tábor tohoto roku byl první bez Mártýho, vedoucím tábora se pro další léta stává Čert. Zatímco vedoucí táborů se příliš neměnili, vedoucí oddílu mnohem častěji. Ještě v druhé polovině osmdesátých let po Máčkovi přebírá štafetu Kosa, pak Starosta, od roku 1990 Čert, dále Pitras, Slon a teď je to Šárka.

V roce 1991 také nastupují instruktorky z družiny Lišáci Helena,

Lenka Š., Dáša, Lenka V., Jana, Mirka a Lenka F. Poslední dvě však vydržely jen necelý rok.

V roce 1992 se do buněk, které do té doby sdíleli Průzkumníci a Stopaři, stěhuje Dodo se svými Oregony. Problémy s Dodovou rozpiřností a nepořádkem jsou dodnes značné.

V červnu 1993 dochází k historické události dalekosáhlého významu. Průzkumník kupuje nouzovskou louku a ukončuje tak možnost existenčních problémů, které má díky restitucím hodně táborů v celé republice. Za tento počín budiž vzdán hold Marianovi, kterou celou transakci vyběhal a vyhrál tak závod s časem (na louku prý měli zá-lusk nějací skauti z Prahy). Louka je sice majetkem České tábornické unie, ale pravděpodobnost, že by se někdo snažil Průzkumníky odtud vyštvat, je malá.

Po táboře roku 1993 ukončuje činnost družina Medvíďata a v oddíle dále pokračují Ještěrka, Jaruška, Tom, Ještěr, Herouš, Pavel a Kuba (ten chodil do družiny Ještěrky). V následujících dvou letech k nim ještě postupně přibyli Lucie a Blondák z Ještěrek.

A život jde dál. V roce 1996 slaví oddíl Průzkumník úctyhodné výročí 25 let své činnosti. Je dobré si historii připomenout, nesmí se to však přehánět. Oddíl musí žít především přítomností, vždyť naprostá většina jeho současných členů nepamatuje z oddílové historie téměř nic.

Ale i to vědomí, že oddíl Průzkumník je něco, co tu je stále už čtvrt století, není k zahoení.

SLAVNÉ VÝROKY

Eliška Syslovi: Nevykousni si zuby.

Sysel: Viděli jste poslední díl seriálu Pohřební hlídka?

Ještěr: Půjdeme městem, budete se chovat ve dvojicích!

Na první pohled bitka se strašnými následky,
a přitom jde jen o puk!

Nová taneční dvojice Ještěrka a Ještěr upoutala zejména svým
nevšedním uměleckým pojetím